Zelfverwezenlijking door werkelijk man of vrouw te zijn

7 februari 1964
lezing 122

“Gegroet lieve vrienden. God zegene jullie allen. Moge dit uur gezegend zijn.

Om je leven te verwezenlijken moet je jezelf verwezenlijken. Zelfvervulling of zelfverwerkelijking vindt plaats op vele niveaus en in veel verschillende opzichten. Om jezelf te verwezenlijken moet je je primaire roeping vinden en die ontwikkelen, er naar toe groeien, er doorheen groeien, er zorg voor dragen in ieder mogelijk opzicht. Om jezelf te verwezenlijken moet je al je mogelijkheden ontdekken en ontwikkelen - die waarmee je persoonlijk bent toegerust zowel als alle algemeen menselijke gaven, die aan iedereen in het leven in wezen zijn geschonken. Zo’n proces vereist opbouw en integratie in de persoonlijkheid van die elementen die vrij zijn van belemmeringen. Om dat alles te bereiken is het essentieel om dat wat in de weg staat en destructief is, te vinden en weg te werken. Dit alles betekent, zoals jullie weten, zelfrealisatie. Wie zichzelf verwezenlijkt, draagt iets bij aan het leven. Hij verrijkt het, niet slechts door zijn beroepsvaardigheden, maar door zijn vruchtbare menselijke contacten. Door zelfontwikkeling vallen barrières weg; angst voor anderen en voor jezelf in samenhang met anderen verdwijnt en daardoor wordt echte verbondenheid mogelijk.

Zelfrealisatie heeft ook nog een veel specifiekere betekenis. De mensheid bestaat uit mannen en vrouwen. Een mens kan zichzelf niet

ontplooien als hij of zij zijn man- of vrouw-zijn niet verwezenlijkt. Dit moet het eerste doel zijn, waar al het andere mee samenhangt, hetzij heel direct of indirect. Laten we vanavond op dit punt wat gedetailleerder ingaan.

Deze lezingen zijn voornamelijk bestemd voor mijn vrienden die dit intensieve pad van zelfontwikkeling volgen. De lezingen beïnvloeden innerlijke gebieden die niet toegankelijk zijn als zo'n pad niet gekozen wordt. Daarom voelen veel van mijn vrienden bij het horen van deze woorden een innerlijk weerklank, een begrip dat verder gaat dan een louter verstandelijke, theoretische greep op het onderwerp. Soms komt het begrip ook wel wat later, als de nodige lagen van bewustzijn zijn vrijgekomen om de materie op te nemen. Maar al degenen die op dit pad *werken*, kunnen vroeg of laat op een heel andere manier van deze lezingen gebruik maken dan die vrienden die ze alleen beluisteren en lezen. Dit is een wezenlijk verschil, maar je kunt het alleen vaststellen als je beide soorten van begrijpen kent. Als de innerlijke waarheidsbeleving ontbreekt, omdat zelfontwikkeling niet werkelijk beoefend wordt, dan zijn deze lezingen niet meer dan interessante of vanzelfsprekende stof, of ze zijn vergezochte theorieën. Maar als ze je van binnen diep geraakt hebben, vormt dat een helpende ervaring om boven jezelf uit te stijgen en je problemen diepgaand te begrijpen. Zelf-onderzoek maakt steeds nieuwe lagen van je psyche toegankelijk voor je bewustzijn. De lezingen zijn rechtstreeks op die vrijkomende niveaus gericht.

Geen pad van zelfverwerkelijking kan bestaan zonder iemands houding ten opzichte van het eigen man of vrouw zijn en ten opzichte van het andere geslacht aan het licht te brengen. Als iemand deze kwestie wil omzeilen, worden allerlei afwijkende wegen bewandeld in de hoop dit onderwerp zodoende te kunnen vermijden omdat het zo onplezierig is om er naar te kijken. De meest vanzelfsprekende signalen die in hen opkomen worden genegeerd. Hoe groter de weerstand is om openlijk een probleem onder ogen te zien, hoe belangrijker het is om dat wél te doen. Dat weten jullie allemaal.

In jullie persoonlijke sessies is in dit opzicht al aanzienlijk werk verzet; we hebben dit onderwerp herhaaldelijk en vanuit verschillende gezichtspunten in vorige lezingen besproken. Maar het is belangrijk dit thema hier opnieuw te bespreken.

Jullie zijn allen bekend met het gegeven dat alle mensen zowel mannelijke als vrouwelijke trekken hebben. Maar toch is er nog veel verwarring aangaande dit punt, zelfs onder mijn vrienden, en kennelijk bij de meeste mensen. Bij sommigen zijn de bewuste ideeën erover vrij redelijk en betrouwbaar, maar onbewust verbergen bijna alle mensen wel enige vervormde ideeën over dit onderwerp. Deze vervormde begrippen scheppen angst voor de andere sekse en angst omtrent het eigen functioneren in de sekse waarin men geboren is. Zulke angsten vormen - heel natuurlijk - een barrière in het aangaan van relaties met het andere geslacht. En die relatie is een van de voornaamste aspecten van zelfverwezenlijking. Relaties met anderen betekent altijd een uitdaging aan je eigen innerlijke vrijheid en integratie. Omdat de relatie tussen de seksen de meest intense vorm van menselijk communicatie is, wordt deze nog sterker dan elke andere relatie beïnvloed door innerlijke conflicten en rivaliteit.

Als je een barrière ervaart ten opzichte van de andere sekse moet er tevoren al net zo'n barrière bestaan in jezelf ten aanzien van de eigen sekse. Als een man vecht tegen zijn eigen mannelijkheid en daar verward over is, schept hij een barrière en kan hij niet anders dan vechten tegen vrouwen. Hetzelfde geldt natuurlijk voor vrouwen. Eeuwenoude misvattingen, van de ene generatie op de andere overgedragen, hebben vooral in dit opzicht een tragische uitwerking op de mensheid. Bewust of onbewust draaien mensen de feiten om in precies het tegendeel; wat gezond, opbouwend en goed is, lijkt onwenselijk en het tegenovergestelde wenselijk. Hun houding is dan vervormd en de daaruit voortkomende niet realistische reacties beïnvloeden hun hele waardesysteem. Om meer specifiek te zijn: als in de drang naar vereniging van te voren iets verkeerds ervaren wordt, is het onvermijdelijk dat het gezonde streven van de ziel ontmoedigd wordt en dat zo iemand in verwarring raakt. Hij zal de neiging om zich te isoleren en af te zonderen als constructiever zien en zich meer volwassen gaan voelen. Het gevolg is angst voor alle natuurlijke impulsen tot verbondenheid. Men vreest zichzelf, want uit het zelf komen die impulsen voort en als bescherming schept men een barrière tegen het andere geslacht. Deze vrees scheidt niet alleen de man van de vrouw, maar het splitst de grote kosmische vereningskracht in tweeën (namelijk in genegenheid en in voortplantingsdrang). Als mensen seksualiteit als iets slechts beschouwen (hoe onbewust dit ook mag zijn), moeten zij hun eigen sekse wel vrezen, zichzelf als man of vrouw vrezen. Zij moeten zichzelf dan in dit opzicht wel wantrouwen. Omdat

zij zich alsmaar in bedwang houden kunnen zij zichzelf nooit toestaan vrij en spontaan te zijn. Hoe kan er van werkelijke volledige groei sprake zijn bij zo'n houding van innerlijke schuchterheid en gebrek aan vrijheid? Hoe kan de geest bruisen in harmonie met de kosmische stroom? Hoe kan een entiteit de allesomvattende liefde, die geen belemmeringen kent, aanleren?

Het universum streeft naar vereniging in ieder mogelijk opzicht. Alle krachten in de natuur, alle krachten in de mens reiken uit naar vereniging op alle niveaus van bestaan. Waar dwaling en blindheid is, moet angst ontstaan en het gevolg is dat de universele stroom wordt gestopt en de evolutie tegengehouden.

In een tragisch menselijk conflict verlangen mensen wanhopig naar hun vervulling als man en als vrouw met hun wederhelft en vaak even wanhopig gaan ze er in onredelijke angst voor op de vlucht. Deze angst is onnodig en zonder deze zou het tragische conflict niet bestaan. De natuur laat voortdurend zien dat het geluk van zelfverwerkelijking een deel van het leven is dat niet ontkend kan worden, dat niet in de verdrukking mag komen. Maar de mensheid, in blindheid en valse bescheidenheid, begrijpt het niet. De mens interpreteert deze weldadige stem - die hem uitnodigt zijn geluksbestemming te volgen - verkeerd en schrijft hem vaak toe aan ‘duivelse verleiding’. Zolang de mensheid geen onderscheid kan maken tussen wat opbouwend en wat afbrekend is, raakt ze gevangen in een tragisch en nodeloos conflict, dat zelfverwerkelijking in de weg staat.

Het leven spreekt zo duidelijk en de mens, doordrenkt van onjuiste begrippen, hoort niet en ziet niet. Mijn vrienden op het pad bijvoorbeeld ervaren telkens weer wanneer ze tot een werkelijk inzicht, een diepe herkenning gekomen zijn, dat daar een golf van nieuwe kracht en energie, van levensvreugde, hoop en klaarheid uit voortkomt. En ook wordt heel specifiek het erotisch element duidelijk in deze ervaring van levenskracht. De erotische kracht is een integraal deel van de levenskracht. Ze zijn onafscheidelijk. Dus telkens wanneer jij inzicht krijgt in een waarheid over jezelf, is het alsof een kanaal zich in je opent dat jou afstemt op deze levengevende kracht. En alleen als twijfels en bezorgdheid, oude en nog onopgeloste problemen weer de overhand krijgen, sluit dit kanaal zich weer en ben je opnieuw afgescheiden. Je zit weer vast in grijze hopeloosheid. Maar als je in waarheid beweegt, als je levendig blijft door de waarheid over jezelf

onder ogen te zien, dan moet je ook in diezelfde mate omgeven en doordrongen worden van deze vibrerende, levenschenkende kracht, die geen hindernissen en geen vrees kent.

Als je peinst over dit verschijnsel dat iedereen op het pad ervaren kan, moet je wel tot het besef komen dat wat ik gezegd heb de waarheid is. Waarheid brengt eros teweeg en eros brengt vereniging en al deze facetten doen vrees, wantrouwen en onzekerheid verdwijnen. Zo'n ervaring toont de eenheid van het leven en bewijst de onwaarheid van de concepten die scheiding hebben voortgebracht. Als je dit onderwerp waarachtig voor jezelf overweegt, zul je een aantal heel betekenisvolle factoren zien.

De wereld kent veel onware denkbeelden over wat typisch mannelijk of typisch vrouwelijk is en daardoor wordt het moeilijker gemaakt de fundamentele angst te overwinnen om jezelf te overstijgen in relatie met het andere geslacht. Iedere sekse voelt zich oneerlijk bejegend, wrokt over de eigen vermeende nadelen, voert competitie met de andere sekse over de voordelen. Zo zijn mannen heimelijk jaloers op vrouwen om hun bevoorrechte positie, waarin ze om te overleven lang niet zoveel hoeven te vechten als de man. Zijn verantwoordelijkheden zijn zwaarder. Slaagt hij er niet in succes te behalen, dan wijst dat bij hem veel eerder op persoonlijk falen. Er wordt meer van hem verwacht. Terwijl vrouwen weer jaloers op mannen zijn omdat zij het voorrecht van grotere vrijheid hebben, omdat ze door de wereld erkend worden als het superieure geslacht. Maar deze jaloersheden en wrok zijn bijkomstig in vergelijking met de veel diepere angst, bij zowel mannen als vrouwen, om zichzelf te verliezen.

Veel onderscheid tussen de seksen is willekeurig en niet realistisch. Maar er zijn natuurlijk ook enkele werkelijke verschillen. Een gezond mens accepteert die van harte. Hoe meer die verschillen geaccepteerd worden, hoe kleiner de barrière is tussen het zelf en de eigen seksuele rol en hoe groter de vereniging met de andere sekse is. Dit ontbreken van angst, wantrouwen en belemmeringen zet een gezonde stroming in beweging, die de entiteit inspireert om uit zichzelf te treden en in staat stelt tot echte verbondenheid. Op die manier verdwijnen onderscheid en verschillen. In zeldzame geluksmomenten kan dat in dit leven op aarde ervaren worden. Het verdwijnen van onderscheid moet niet verward worden met de misvorming, waarin mannen vrouwelijk en vrouwen mannelijk worden. Iedere goddelijke waarheid kan misvormd

worden. Dat weten jullie allemaal wel. Zo is het hier ook. Angst voor je eigen sekse en daarom voor de andere sekse, wil het verschil opheffen door de mannelijkheid of vrouwelijkheid te verzwakken en trekken aan te nemen van juist de sekse waar je tegen vecht. Door je eigen tweede natuur te accepteren en daarmee ook het andere geslacht, word je mannelijker of vrouwelijker, verenigd door acceptatie, door begrip, door kracht, liefde en waarheid.

Laten we in het kort samenvatten wat er eerder, in andere contexten, gezegd is. Eén van de voornaamste hindernissen die de man beleeft met betrekking tot zijn mannelijkheid, is zijn angst om zichzelf te verliezen**.** Hij vreest zichzelf te verliezen als hij de nodige discipline opbrengt om zijn verantwoordelijkheden waar te maken. Zo'n discipline lijkt een nadeel en een opoffering en daarom een verlies van zichzelf. Maar hij is ook bang om zichzelf te laten gaan in een volledige relatie. In die zin moet de discipline worden opgegeven en dat beschouwt hij als gevaarlijk. Daardoor ontstaat bij hem verwarring over het moeten kiezen tussen discipline en zich overgeven. In zijn angst en misvattingen gebruikt hij beide op de verkeerde manier. Hij houdt vast waar loslaten vruchtbaar en harmonieus zou zijn en hij weigert discipline en zelfverantwoordelijkheid waar dat zijn zelfverwerkelijking ten goede zou komen. Als iemand van slag is, staat het hele innerlijk evenwicht op zijn kop. In de mate dat iemand leert verantwoordelijk voor zichzelf te zijn in de ware, diepe betekenis van het woord, in die mate moet zijn angst om zich over te geven verdwijnen, zodat overgave en zichzelf discipline opleggen beide gericht zijn op een één maken. Iemand die geïsoleerd is achter barrières brengt ook die beide activiteiten, nl. de innerlijke overgave en het vasthouden in praktijk, maar dan omgekeerd.

Hetzelfde gaat op voor vrouwen, maar vanuit een andere hoek. De vrouw is bang voor de klaarblijkelijke hulpeloosheid als ze zichzelf opgeeft, als ze zich overgeeft. Daarbij verwerpt zij haar vrouwelijkheid en uiteindelijk wordt ze juist hulpelozer en afhankelijker. Hoe meer ze de touwtjes in handen houdt, hoe meer valse discipline ze toepast om het gevreesde zelfverlies te voorkomen, hoe zwakker en afhankelijker ze wordt op andere niveaus van haar persoonlijkheid. Zij wordt ofwel emotioneel afhankelijk in haar behoefte buitensporig bemind en bevestigd te worden, mentaal afhankelijk, teneinde boven anderen uit te torenen, of zelfs fysiek en materieel afhankelijk. Haar vindingrijkheid als mens lijdt in de mate dat zij haar vrouwelijk

functioneren verwerpt en ontmoedigt. Zo aarzelt ook zij tussen vasthoudendheid en overgave, beide op de verkeerde manier; beide houden haar zelfrealisatie tegen. Als een man verantwoordelijkheid weigert, niet alleen in zijn beroepsmatige of alledaagse leven, maar meer in het bijzonder in zijn emotionele leven, uit angst voor een zware belasting, dan belast hij zichzelf juist méér. Tegelijkertijd isoleert hij zich van alles waar zijn geest vurig naar verlangt. En als een vrouw de kennelijke hulpeloosheid van zelfovergave afwijst door een kunstmatige en ongezonde controle uit te oefenen, wordt ze juist nog hulpelozer. Ze isoleert zichzelf en verspeelt haar bestemming. Want zo is de spirituele wet.

In een gezonde situatie bestaan de twee elementaire aspecten van discipline en overgave - die wel de prototypen van het mannelijke en het vrouwelijke genoemd mogen worden - in beide geslachten, maar worden vanuit tegengestelde kanten bereikt. Als de man zijn volledige verantwoordelijkheid op alle niveaus van zijn bestaan accepteert met alles wat daaruit voortvloeit, kan hij zichzelf zonder gevaar laten gaan. Als een vrouw uit angst, trots en/of eigenzinnigheid niet tegen haar bestemming vecht, zal zij de kracht en eigenheid verwerven, die haar volledige veiligheid in zichzelf geeft. Zij vindt zichzelf door zichzelf te verliezen. Hij verliest zichzelf door zichzelf te vinden. En die beide zijn hetzelfde!

Als wijsheid, waarheid, kracht en liefde leiden tot discipline en overgave, dan volgt daaruit zelfverwezenlijking. Er ontstaat harmonie met de universele krachten en een voortdurende aanvoer van levenskracht wekt alle niveaus van de persoonlijkheid tot nieuw leven en verenigt ze. Maar komen discipline en overgave tot stand door blindheid, zwakheid, angst, gebrek aan innerlijke vrijheid en dwaling, dan is het resultaat afgescheidenheid en stagnatie.

Je kunt je deze twee beginselen voorstellen als de primaire kosmische krachten die de menselijke entiteit motiveren. Alles hangt af van de manier waarop ze gebruikt worden. De disharmonie die veroorzaakt wordt door deze krachten tegelijkertijd te misbruiken, schept innerlijke onrust en gepieker. Want het diepe weten dat de ziel zich niet naar zijn volle mogelijkheden kan vervullen en niet toekomt aan het geluk dat voor alle wezens beschikbaar is, kan nooit geheel onderdrukt worden. Het gaat erom de innerlijke boodschap te verstaan.

Deze woorden zijn natuurlijk heel theoretisch en abstract. Het alleen lezen of horen ervan geeft je slechts een filosofisch concept. Maar als je je echt in ernst aan dit padwerk verbonden hebt, dan vul je de hiaten wel op door diep persoonlijk te ervaren hoe deze woorden op jou van toepassing zijn, op welke wijze en waarom. Veel van mijn vrienden hebben in dit opzicht al heel belangrijke dingen herkend.

Deze mannelijke en vrouwelijke beginselen van discipline en kracht tegenover zelfovergave en het laten gebeuren, komen uiteindelijk samen. Elk principe gaat over in het andere en helpt het andere vollediger en harmonieuzer te integreren. Door gezonde kracht, flexibele discipline en volwassen zelfverantwoordelijkheid wordt de entiteit sterk genoeg om zich zonder angst over te geven en wijs genoeg om dat niet in den blinde te doen. Door gezonde, ontspannen openheid en uitreiken vindt de persoonlijkheid de kracht en discipline die nodig zijn om productief en in verbondenheid te leven. De capaciteit om dat te doen komt tot stand door als individu een onafhankelijk bestaan te leven.

Deze weldadige heen en weer vloeiende beweging tussen de mannelijke en vrouwelijke principes moet starten met het bepalen waar jouw specifieke angsten liggen. Dat is niet altijd gemakkelijk, want angst zit vaak zo verborgen. Het manifesteert zich heel subtiel, maar toch zo duidelijk als je eenmaal begint je er bewust van te worden. Probeer er achter te komen in welk opzicht je bang bent voor en verzet tegen de rol van je eigen sekse, reden waarom je contact vermijdt met de andere sekse. Waarin zitten volgens jou ‘onrechtvaardigheden’ die je onbewust overdrijft om vol te kunnen houden, om niet het ‘gevaar’ te lopen jezelf te moeten wegcijferen? Dit is een veel fundamenteler aspect van dit probleem dan de oppervlakkige rebellie tegen seksueel onrecht. Probeer het niveau van bewustzijn te bereiken waarin een veel diepere angst bestaat om jezelf te verliezen. Ben je je hier eenmaal van bewust, dan kun je deze belemmerende angst die je innerlijk verdeelt werkelijk onderzoeken en te boven komen.

Je kunt inderdaad betwisten of het terecht is om op je hoede te zijn. Zijn niet veel mensen erop uit om misbruik te maken van iemands liefde of iemands behoefte om lief te hebben en geliefd worden? Schept jezelf wegcijferen niet nog sterkere behoeften die weer gefrustreerd kunnen worden? Betekent dat niet een nog veel erger pijn bij afwijzing? Het antwoord op de eerste vraag is ja. Het is waar dat

veel mensen zo kinderlijk egocentrisch zijn en misbruik maken van openheid en tegemoetkoming, als de ander blind is en vanuit wensdenken handelt. Het antwoord op de andere twee vragen is nee. Gezonde betrokkenheid geeft niet meer pijn dan afzondering. En het slechts gedeeltelijk vervullen van je behoeften maakt die behoeften niet minder beklemmend dan wanneer ze helemaal ontkend zouden worden.

Maar er is een nimmer falende sleutel die - bij gebruik - het conflict uit de weg ruimt. Het is mogelijk om een zorgvuldige wijsheid toe te passen zonder jezelf te verloochenen en je beste kwaliteiten en uitgaande krachten te beteugelen. Als je die sleutel eenmaal hebt gevonden en gebruikt, verandert je leven drastisch. De sleutel is de bereidheid om de werkelijkheid onder ogen te zien, ook als die jou niet welkom is.

In de laatste lezing[1] spraken we over behoeften. Nu gaan we daarop door en verbinden deze twee onderwerpen. Als je je niet van je behoeften bewust bent en hun intensiteit niet kent omdat je ze weggestopt hebt, dan moet je blindheid je even blind maken ten opzichte van de mensen om je heen, die geacht worden jouw behoeften te bevredigen. Het gebruik van die sleutel ligt geheel binnen het rijk der mogelijkheden. Je bewust worden van je behoeften, hun oorspronkelijke richting en kracht, leidt je rechtstreeks tot het besef hoezeer andere mensen bereid en in staat zijn ze te vervullen. Als je deze feiten onder ogen kunt zien en in staat bent de teleurstelling van je wil te doorstaan, zullen wijsheid en het zien van de waarheid je lichtende voorbeelden zijn. Zij laten zien hoe het in iedere gegeven situatie redelijk en productief is om verwachtingen te hebben en daarom je zelf los te laten.

In wezen zijn er vier aspecten waar je vaak blind tegen vecht. Dat geldt ook nu voor de meeste mensen.

Die vier aspecten zijn:
1. het gebrek aan bewustzijn van je echte en specifieke behoeften;
2. de draagwijdte en de urgentie van die behoeften;
3. vaak afwezigheid van bewustzijn van wie nu juist speciaal geacht wordt die behoeften te vervullen en op welke bijzondere manier (wetend dat alle oorspronkelijke verlangens weggestopt zijn);

[1] Lezing 121 ‘Verplaatsen, vervangen en verstoppen van gevoelens en behoeften’ (Noot vertaler)

4. de mate waarin die andere persoon in staat of niet in staat, bereid of niet bereid is die behoefte ten volle te bevredigen.

Daardoor worden je relaties beladen met wrijvingen en wanbegrip, met pijn, met echte of vermeende afwijzing. Het conflict moet tot terugtrekking in de een of andere vorm leiden. Maar als je je van deze vier aspecten bewust bent, al is het maar een beetje, kun je onmiddellijk de interactie tussen jou en de betrokken anderen inschatten. De intensiteit van de behoefte zal niet onmiddellijk minder worden, maar wordt wel draaglijker naar de mate van jouw weet hebben ervan. En als ze draaglijk wordt, heb jij niet langer illusies en wensdenken nodig. Je kunt de waarheid onder ogen zien, accepterend wat is, ongeacht hoe onvolmaakt, hoe ver verwijderd van wat je graag zou willen. Uit je blinde behoeften komen blinde, onbewuste eisen voort, die vaak totaal onmogelijk te vervullen zijn. Op het moment dat je je er bewust van wordt, kun je ook het feit onder ogen zien dat iemand anders misschien niet de geschikte persoon is om jouw behoeften te vervullen. Dan kun je je eisen laten varen. Het niet meer wegstoppen van je behoeften maakt je in het algemeen voldoende rijp om frustraties te kunnen verdragen als dat nodig is. Discipline en je zelfverantwoordelijkheid om de werkelijkheid van de situatie onder ogen te zien, doen je groeien en daarmee groeit onvermijdelijk je zelfrespect, je liefde voor jezelf en een gevoel van innerlijke veiligheid.

Los van vaak voorkomende onredelijkheid van onbewust buitensporige eisen van jouw kant, kan het ook gebeuren dat je eisen op zich heel redelijk zijn, maar dat andere mensen misschien naar een andere kant gedreven worden en niet in staat zijn ze te vervullen. Dat wil niet zeggen dat ze jou afwijzen. Als je eenmaal inzicht krijgt in dit samenspel, kan de vrijheid die je daardoor gewonnen hebt niet gemeten worden in woorden. Jouw vermogen jezelf en daardoor ook anderen waar te nemen in een geest van objectieve onthechting, moeilijke punten zonder schuld of boosheid vaststellend, is de gezondst denkbare manier om discipline en zelfverantwoordelijkheid in praktijk te brengen. Want zo kun je de realiteit van de betreffende relatie onder ogen zien en daardoor verdwijnt je angst. Als je een ‘nee’ kunt accepteren zonder innerlijk een boos of bezeerd kind te worden, zullen je onafhankelijkheid en zelfrespect aanhoudend groeien en je voldoende zekerheid geven om los te laten in een mate die bij de situatie past en gezond is in iedere gegeven fase van je leven. De grenzen van het loslaten worden hier echter niet door angst en

wantrouwen gesteld, maar zijn eenvoudig iemands huidige mogelijkheden. De stroom van ware verbondenheid zal zich in je openen als je de frustratie van je wil kunt verdragen en er zonodig van kunt afzien. Als je onder ogen kunt zien wat is, in plaats van je ogen te sluiten in wensdenken en koppigheid; en ook door onredelijkheid van je eisen objectief op waarde te schatten.

Goed vrienden, laten we het nu kort herhalen: zelfrealisatie hangt af van je ontwikkeling als man of vrouw**.** Beide, mannelijkheid en vrouwelijkheid, kunnen slechts bereikt worden door je belemmeringen en angsten betreffende je volledig functioneren als man of als vrouw te herkennen. Daaruit volgt dat de barrière naar het andere geslacht moet verdwijnen. Stel om dit te volbrengen de mate van je angst en terughoudendheid vast en ervaar ze; ze komen beiden voort uit je blindheid en uit het feit dat je niet bereid bent anderen en jezelf objectief te beoordelen. *Zelfs diegenen onder jullie die heel actief met dit padwerk bezig zijn en zeer opvallend vooruit zijn gegaan, zijn zich toch nog uiterst onbewust van de kracht van onredelijke eisen en geboden die ze uitzenden naar hun omgeving*. Het wordt allemaal zo gemakkelijk verstandelijk verklaard, bedekt en weggeredeneerd. Als je kunt kijken naar de onbillijke eisen die je naar je omgeving uitzendt, als je alleen dat nu maar eens onder ogen wilt zien, beste vrienden, dan zullen jullie niet meer bang zijn voor de eisen die anderen aan jullie stellen, want dan - en alleen dan - kun je daarmee omgaan. En als je dan een beetje kunt lachen om je onbillijke eisen en je eigen kinderachtigheid, dan kun je de situatie redelijk, rechtvaardig en eerlijk gaan beoordelen. Het zal een hele stap vooruit zijn**.** Die stap leidt rechtstreeks naar vrijheid van angst, wantrouwen en onzekerheid, vrijheid van isolatie, afgescheidenheid en stagnatie. Het moet de deur openen naar volledig contact en volledig leven, naar onmetelijk geluk waar iedere individuele menselijke ziel wanhopig naar verlangt.

Ik kan er niet genoeg de nadruk opleggen dat je naar je eisen kijkt zonder jezelf te verontschuldigen. Op die basis ben je in staat de eisen van anderen tegemoet te treden. Want weten jullie niet dat je onbewuste buitensporige eisen de onbewuste buitensporige eisen van anderen uitlokken? En deze twee krachten maken echt contact absoluut onmogelijk. Want zolang je eenzijdige buitensporige eisen stelt omdat je je niet bewust bent van je behoeften, moeten teleurstelling en angst een isolerende barrière opwerpen. Neem deze keten door, lieve vrienden.

Zijn er nog vragen?”

VRAAG: De eisen zijn zo moeilijk te vinden. We weten allemaal dat we ze hebben, maar toch is het heel moeilijk uit te vinden waaruit ze bestaan.

“Het is echt niet zo moeilijk als je denkt, als je op de volgende manier te werk gaat. Iedere keer dat er wrijving tussen jou en anderen bestaat, kijk je naar je naakte gevoelens door jezelf af te vragen wat jij van de ander verwacht. Wat zou je willen of waar ben je bang voor dat zij van jou eisen of willen? En als je dan verwarde, roerige en disharmonische gevoelens ziet, durf dan toe te geven dat je onredelijk bent, heb dan de moed dat onredelijke kind duidelijk tot uiting te laten komen. In zoverre je dat kunt, moet je ook meer te weten komen over je diepste innerlijk zelf, ontdaan van opgelegde rationalisaties. Zo zul je je eisen vinden en ermee in het reine kunnen komen. Zie je woede onder ogen dat je eisen vaak onvervuld zijn gebleven. Zie ook je angst onder ogen voor de eisen die anderen aan jou stellen, die je misschien vaag aanvoelt als een op je afkomende stroom. Hoe beter je je eigen eisen beseft, hoe beter je het hoofd kunt bieden aan die subtiele, onuitgesproken stroom van eisen die naar je toevloeit en waar je in het verleden zo dwangmatig en schuldig, zo verward en weifelend van werd.

Uit een disharmonische stemming komen zo vaak onbewuste behoeften en eisen voort waar je niet mee overweg kunt. Eisen, hetzij van jou of van anderen, soms ook van beiden. Het is onmogelijk het hoofd te bieden aan iets waarvan je het bestaan bewust negeert, maar wat je alleen als een doffe, vage kracht aanvoelt. Op het moment dat je helder onder woorden kunt brengen wat je tevoren niet durfde erkennen omdat je dat ongemakkelijk of beneden je waardigheid vond, word je sterk en vaardig. De werkwijze is eenvoudig, als je maar de stap durft zetten je onredelijke gevoelens, je oneerlijke eisen, wensen en je kinderlijke zelfzucht op te biechten. Laat die onredelijke stem, die ook in de meest redelijke en beheerste persoonlijkheid bestaat, doordringen naar de oppervlakte van je bewustzijn. Bekijk het met een beetje afstand, onthechting en met de grootst mogelijke eerlijkheid. Jullie zijn allemaal geïndoctrineerd in het toedekken van die kleine stem. Verbondenheid, de ware stroom van eenheid, wordt rechtstreeks bepaald door deze kettingreactie: het zelfzuchtige, hebberige kind in je onder ogen zien; dat brengt bevrijding, waardigheid en kracht. En deze op hun beurt geven weer verbondenheid op een voldoening gevende manier.

Zodoende worden jullie werkelijk mannen en vrouwen, beantwoordend aan de bestemming van je geslacht.

De hier vanavond besproken factoren staan zo op het oog ver van elkaar af. Enerzijds heb ik het gehad over zelfrealisatie in kosmische zin, anderzijds over de dwingelandij van het zelfzuchtige kind, dat ieder mens tot op zekere hoogte in zich heeft. Maar deze twee aspecten van het menselijk leven hangen zo nauw samen, zijn onderling zozeer verbonden! Dit kleine onopgemerkte kind in je kan alleen uitgroeien naar zijn spirituele mogelijkheden als je klaar bent dit onder ogen te zien. Als je je kwetsbaar durft op te stellen dan hoef je je niet langer te houden aan de schijnzekerheid van afzondering. Je kunt je echter niet kwetsbaar opstellen als je andere mensen niet vertrouwt. Hoe kun je andere mensen vertrouwen als je niet eens weet wat ze van je vragen en wat jij van hen vraagt? En hoe kun je jezelf vertrouwen als je almaar je ogen blijft sluiten voor je echte behoeften en eisen, voor dat kinderlijk stemmetje in je dat eindeloos en boos blijft zeuren? Alleen als je die kant van jezelf kent, kun je jezelf vertrouwen. Alleen als je de werkelijkheid om je heen en in anderen waarneemt, tenminste in zoverre het om je eigen behoeften gaat, kun je ermee omgaan en vertrouwen op je vermogen dát je dat kunt. Als je frustraties van je wil kunt verdragen zonder uit je evenwicht te raken, kun je het leven echt vertrouwen en daardoor kun je je verbinden en jezelf verwezenlijken. En bovendien ben je dan toegerust om de partner te vinden die jij nodig hebt, omdat je ogen geopend zijn. Dan hou je ze niet meer met opzet gesloten omdat je liever vasthoudt aan rooskleurige illusies, die het gevolg zijn van je onwil om frustraties te verdragen. Dus vrienden, kijk naar deze keten van reacties. Alleen in die volgorde werkt het.

Het zal nuttig zijn als mijn vrienden actiever gaan deelnemen aan de discussie na de lezingen. Echt deelnemen kan je veel hulp bieden, maar daar maken jullie nog niet genoeg gebruik van. Dat is in jullie eigen nadeel. Ook al heb je deze specifieke bewustzijnsniveaus in je persoonlijk werk nog niet bereikt, toch kun je de lezingen bestuderen en vaststellen op welke punten je in verwarring verkeert of in welke opzichten je er niet open voor bent. Dit vast stellen zal heel onthullend blijken voor je onmiddellijke problemen. Als je met vragen komt over wat je niet goed begrijpt en waarom niet, kan het antwoord je de weg helpen vinden. Dus ook al heb je persoonlijk geen innerlijke respons op iets wat in een lezing gezegd wordt, laat je daardoor niet in het minst van deelname afhouden. Integendeel, dat geeft juist gespreksstof.

Welnu lieve vrienden, studeer en mediteer op het materiaal dat je gegeven is en probeer het in je werk op te nemen. Ook al kun je deze woorden maar enigszins ervaren, het betekent toch een nieuw leven. Het betekent ook dat je innerlijk begrijpt wat zelfverwezenlijking is. Want alleen daarmee kun je bijdragen aan het leven in de ware zin van het woord. Een mens kan door zijn werk aan het leven bijdragen, maar dat zal toch iets te wensen over laten. Er ontbreekt een sprankje levendigheid als 'het zelf' niet tot wasdom is gekomen. Want dat is in wezen de levensstroom, zonder welke alle daden en activiteiten, alle bijdragen aan het leven een beetje verschraald blijven.

Wees gezegend, ieder van jullie. Ontvang liefde en versterking van de universele krachten die overal om jullie heen en diep in jezelf zijn, klaar om te helpen als je maar put uit die bron, door zo'n pad als dit te gaan. Wees in vrede, wees in God!"

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1964
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Self-Fulfillment Through Self-Realisation as Man or Woman'.
Vertaling door An van Dijk in 1983; herzien in 2000 door A.en M. Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009